

Parádní pejsci

Alfík,
ztřeštěné
štěně

Julie Sykesová

FRAGMENT

Parádní pejsci Alfík ztřeštěné štěně

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Julie Sykesová
Parádní pejsci – Alfík ztřeštěné štěně – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Parádní pejsci

Alfík,
ztřeštěné
štěně

JULIE SYKESOVÁ

Ilustrovala Lisa Aldersonová

Přeložila Anna Křížková

FRAGMENT

Text © Julie Sykes, 2025

Illustrations by Lisa Alderson © Scholastic, 2025

Translation © Anna Křížková, 2025

All rights reserved.

E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-253-7537-2

ISBN e-knihy 978-80-253-7551-8 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-253-7559-4 (1. zveřejnění, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-253-7560-0 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

Pro Summer, která miluje pejsky

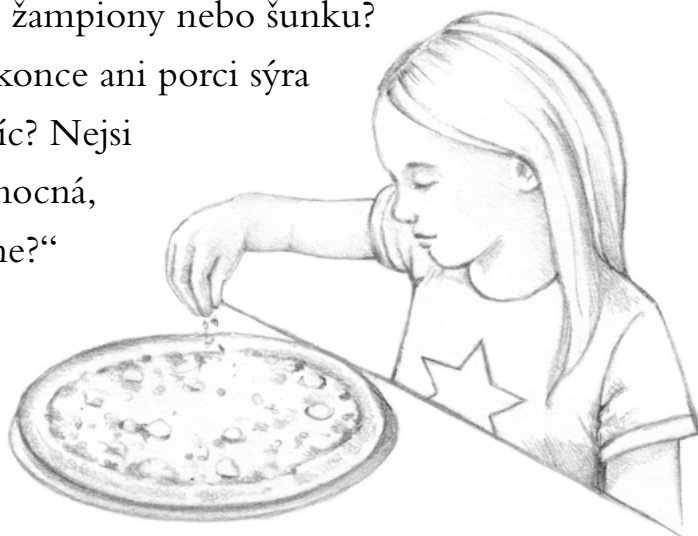
KAPITOLA 1

Tatínek se vrátil domů, zrovna když Amélie Jonesová zdobila v kuchyni těsto na pizzu ananasem.

„Ahoj, holky moje milované,“ řekl.
„Páteční večer s pizzou a zmrzlinou, vidíte?
Skvělý způsob, jak zakončit pracovní týden.“

Maminka chystala salát, a než se tatínek připojil k Amélii u kuchyňské linky, stihl jí tajně ukrást cherry rajčátko.

„Víc si tam toho nedáš, Amélie?
Ani žampiony nebo šunku?
Dokonce ani porci sýra
navíc? Nejsi
nemocná,
že ne?“

Nemocná Amélie nebyla, pokud se tedy za
nemoc nepočítá stesk po jejím starém životě.
Tatínek pracoval pro stavební firmu
a Jonesovi se před týdnem přestěhovali do
Barkingtonu, kde si firma otevřela novou
pobočku. Mamince bylo jedno, kde bydleli.
Překládat dokumenty do cizích jazyků
mohla odkudkoliv.

To Amélie si zvykala obtížněji. Nová škola byla oproti té staré mnohem větší a hlučnější. Stýskalo se jí po kamarádech a nevěděla, jak si najít nové. Cítila, jak na ni rodiče upírají pohled, a raději si pizzu posypala strouhaným sýrem.

„Jak bylo ve škole, Amélie?“ ptal se tatínek, zatímco si na pizzu vrstvil šunku a salám.

„Kelly působí mile,“ poznamenala Amélie opatrně.

Kelly měli všichni rádi. Amélie by se s ní ráda přátelila, ale Kelly už nejlepší kamarády měla, Anushku a Jacka.

„První týden je vždycky nejtěžší. Určitě nebude dlouho trvat, než si Amélie zvykne,“ prohlásila maminka laskavě. „Když mi bylo skoro jako tobě, babička s dědečkem se taky přestěhovali. Musela jsem přestoupit na novou školu uprostřed roku.“

Maminka se ve vzpomínkách zahleděla do dálky. „Měla jsem malou fenku jménem Bonny. Připadala jsem si s ní statečnější. Bonny mě doprovázela až ke škole a pak jsem měla dost odvahy vejít sama dovnitř.“

„Možná bychom mohli Amélii taky pořídit psa,“ napadlo tatínka, zatímco si ochucoval pizzu rajčaty a kukuřicí.

„To je báječný nápad,“ souhlasila maminka. „Pes by ti dodal sebevědomí, Amélie. Všichni moji spolužáci Bonny zdravili a já se s nimi pak lépe seznámila.“

„A taky by bylo mnohem zábavnější poznávat Barkington se štěnětem,“ dodal tatínek.

Amélie se nad tím zamyslela. Pomohl by jí pejsek, aby si nepřipadala tak opuštěná? „Možná,“ odvětila nejistě.

„Jaká rasa by se ti líbila?“ zeptala se máma.

Amélie neodpověděla. Ještě si nebyla jistá, jestli psa opravdu chce. Skákání těch cizích ji znervózňovalo a nelíbili se jí ani ti uštěkaní. Babička měla klidnou kočku, která si Amélii sedávala na klín a předla. Možná by si měla raději pořídit kočku.

„O víkendu se můžeme na nějaké pejsky podívat, kdybys chtěla,“ pokračovala maminka.

Amélie napůl přikývla. Sama nevěděla, jestli chce, nebo ne.

„Skvělý nápad,“ prohlásil tatínek a naskládal si na hromadu zrníček kukuřice ještě olivy. „Mám hotovo. Moje pizza se může dát péct do trouby!“

„Dávej pozor, Roberte, jinak se ti to všechno skutálí,“ varovala ho maminka. „Tvoje pizza připomíná spíš šikmou věž v Pise! Už jsi hotová, Amélie? Můžeme dát tu tvoji taky péct?“

